

ת"פ 21481/12/14 - מדינת ישראל נגד יוסף הרוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21481-12-14 מדינת ישראל נ' הרוש(עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף הרוש (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון גניבת רכב, ניסיון התפרצות לרכב וכניסה לישראל שלא כדין, בכך שבתאריך 6.12.14 בסמוך לשעה 1:50 בבית שמש ניסה הנאשם לגנוב רכב מסוג סובארו אימפרזה. או אז פרץ הנאשם לרכב אשר דלתותיו וחלונותיו היו סגורים וזאת בדרך שאינה ידועה, נכנס לרכב, פירק את לוח המחוונים של הרכב, קרע את חוטי הנעת הרכב הנמצאים בתוכו ועשה זאת תוך שימוש במפתח צינורות ובמברג. בהמשך ניסה הנאשם להתפרץ לרכב איסוזו בכך שהפעיל כוח על דלת הרכב אשר הייתה נעולה. באותן הנסיבות שהה הנאשם שלא כדין בישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה טענה כי הערכים המוגנים הם הגנה על שלום הציבור ועל רכושו וכן הגנה על ביטחון הציבור ושמירה על גבולות מדינת ישראל ועל זכותה לקבוע מי ייכנס בשעריה. ב"כ המאשימה ציינה את נסיבות ביצוע העבירה המלמדים על תכנון מוקדם שכן הנאשם נכנס לישראל כדי לעבור עבירה תוך הצטיידות בכלי פריצה. מדובר בפגיעה בשני כלי רכב תוך גרימת נזק לרכב הראשון. לפיכך סברה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 ל- 18 חודשי מאסר באשר לעבירת גניבת הרכב, באשר לעבירת פריצת הרכב מתחם העונש ההולם הוא בין 4 ל- 8 חודשי מאסר ועל העבירה של כניסה שלא כדין לצורך ביצוע העבירה מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר לבין 8 חודשי מאסר.

3. אשר לעונש המתאים ציינה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם אשר צבר לחובתו הרשעה קודמת אחת בשלוש עבירות של כניסה לישראל שלא כדין. הנאשם ביצע את העבירות שעה שמאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו ולכן סברה שיש להטיל עליו עונש של 24 חודשי מאסר הכוללים את המאסר המותנה של חמישה חודשים שהוטל

עליו בבימ"ש שלום באר שבע.

4. ב"כ הנאשם הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם אשר היה בן 21 בעת ביצוע העבירות. ציין כי הנאשם הודה לאחר שכתב האישום תוקן. עוד ציין כי מדובר בפרץ עברייני אחד ובשני רכבים שעמדו בסמיכות זה לזה ולכן יש לראות אותו כאירוע אחד ולא כמספר אירועים כפי שביקשה המאשימה. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנזק מביצוע העבירה הוא של כמה מאות שקלים ולא יותר מ- 700 ₪ שכן הרכב לא זז ממקומו ונגרם נזק מלאכותי בלבד. ב"כ הנאשם עתר למתחם שבין חודשיים מאסר לבין 10 חודשי מאסר.

5. אשר לעונש המתאים מסר ב"כ הנאשם כי מדובר בצעיר אשר לחובתו הרשעה קודמת אחת בשל עבירות כניסה לישראל שלא כדין. הנאשם לקח אחריות למעשיו ויש לתת משקל של ממש לעניין זה. לדבריו הנאשם ובני משפחתו סובלים ממסכמת חיים קשה של עוני ואומללות ונאבקים על פת לחם. המניע העיקרי לביצוע העבירה היה מצבו הרפואי של אחיו אשר צריך לעבור השתלת כליה והוא אמור לתרום את כלייתו לאח זה. לאחר שנודע לו כי עלות הניתוח היא 30,000 ₪ והוריו לא הצליחו לגייס יותר מסך של 3,000 ₪. הנאשם מסר על מניע זה עוד בפתח דבריו בחקירתו במשטרה (נ/1) וב"כ הנאשם הגיש התעודה רפואית המעידה על כך. ב"כ הנאשם הגיש לתמיכה בטיעוניו שורה של גזרי דין בהם נגזרו בנסיבות דומות ואף חמורות יותר עונשי מאסר שבין 7 ועד 18 חודשי מאסר וביקש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

6. הנאשם בדברו האחרון התחרט על מעשיו והביע עליהם צער ומסר כי נאלץ לעשות זאת עקב מצבו הכלכלי ומצבו הבריאותי של אחיו וביקש את עזרת בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

7. בבואי לשקול את מתחם העונש ההולם אתחשב בערך החברתי המוגן אשר המחוקק ראה צורך רב לבצר את מעמדו וקבע סימן מיוחד בחוק העונשין לעבירות הקשורות ברכב, בו נקבעו עונשי מקסימום חמורים לצד עבירות אלה.

8. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, אתחשב בכך הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות, ובכך שמדובר בעבירה לה קדם תכנון מוקדם, כאשר הנאשם הגיע אל המקום מצויד בכלי פריצה, מפתח צינורות ומברג. עוד יצוין בהקשר זה כי מלבד הנזק לרכוש, נגרמת עוגמת נפש נוספת לנפגע העבירה בשל הפגיעה בתחושת הביטחון האישי וכן נזק לכלל הציבור בשל דמי הביטוח הגבוהים. (ר' לעניין הנזק ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל ניתן 3.8.14 מפי כבוד השופט הנדל בפסקה 5). עוד יש להתחשב בכך שמדובר בשני רכבים שונים וכן הנאשם נכנס לישראל במיוחד כדי לבצע עבירה. מנגד התחשבתי בכך שהרכבים לא נגנבו ומלבד נזק שאינו חמור לרכב הראשון, לא נגרם נזק נוסף.

9. אשר על כן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בשל מעשה זה הוא בין 9 ל- 24 חודשי מאסר. (ר')

בת.פ. 10959-03-12, ת.פ. 1242-06-12, ת.פ. 6317-02-12, ת.פ. 18914-09-11, בת.פ. 6312-02-12, ת.פ. 31771-04-13, ת.פ. 27142-12-12, עפ"ג 5832-07-13, עפ"ג 11136-02-13, ע"פ 7078-03-13, ת"פ 21714-09-13, עפ"ג 3614-01-13, עפ"ג 18428-04-14, עפ"ג 57089-03-14 וכן ע"פ 7163/13 וע"פ 2333/13 - שם אימץ בית המשפט העליון מתחם של 8-24 חודשי מאסר שנגזרו על שותף לעבירת גניבת רכב בחבורה, אומנם מדובר בעבירה מתוחכמת יותר, אולם חלקו של הנאשם לפני משמעותי יותר שכן הוא המבצע היחיד של העבירה והוא ביצע עבירות כלפי שני רכבים, תוך כניסה לישראל שלא כדין. יצוין כי באשר לעבריו העיקרי באותה פרשיה קבע בית המשפט העליון כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12-30 חודשי מאסר).

העונש המתאים:

10. בבואי לגזור את דינו של הנאשם אתחשב בגילו הצעיר, בכך שאין לו הרשעות קודמות בתחום עבירות הרכוש, בנסיבותיו האישיות הלא פשוטות שהובילו לביצוע העבירה, שכן הנאשם מסייע בפרנסת משפחתו ובטיפול באחיו החולה. כמו כן אתחשב בכך שהנאשם לקח אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי משמעותי וכן אתחשב בכך שהנאשם שוהה במעצר מזה 4.5 חודשים, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

11. עוד אשקול את הצורך בהרתעת הנאשם שכן הנאשם נכנס לישראל למרות מאסר על תנאי של חמישה חודשים התלוי ועומד כנגדו וזאת כדי לבצע עבירות רכוש חמורות.

12. כמו כן אשקול את הצורך בהרתעת עבריינים נוספים מלבצע עבירות הפוגעות ברכוש הזולת בכלל וגניבת רכב בפרט. באשר למהות העבירה, אין לי אלא להפנות לדברים שנאמרו בבית המשפט העליון:

"העבירות מן הסוג הזה הינן בבחינת 'רעה חולה' שפגיעתן היומיומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכל, התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדאיגים. אין זאת אלא שהקלות הרבה שבה ניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר את המעורבים ולהביאם לדין - מעודד עבריינים לשלוח ידם בעבריינות הזאת למען תאוות בצע." (ראה ע"פ 5128/97; 344/98 עלא מנסור נ' מדינת ישראל (לא פורסם));

13. על דברים אלה שב וחזר בית המשפט העליון ברע"פ 6163/07 חדורה מוחמד ואח' נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 22/05/08). שם נקבע, כי גניבות הרכב עודן בבחינת 'מכת מדינה' המחייבות ענישה מרתיעה, (ראה שם פסקה 13) וכן הוסיף שם המשנה לנשיאה כב' השופט א' ריבלין:

"עבירות הרכוש מן הסוג הזה הן עבירות חמורות שפגיעתן רעה; יש בהן כדי לפגוע באזרחים תמימי דרך ולשבש את אורח חייהם ואת איכות החיים. העונש היאה להן הוא, ככלל, עונש חמור."

14. אשר לשאלת המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם, מאחר שמדובר במאסר על תנאי של חמישה חודשים בשל עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שהוטל על הנאשם שעה שלא היה לו עבר פלילי, על פי הלכת אלהרוש מדובר במאסר מותנה לתקופה ממושכת אשר בהצטרף למאסר של שלושה חודשים שהוטל על הנאשם, חורג באופן משמעותי מהעונש שנקבע בהלכה זו ולכן החלטתי לחפוף את החלק הארי של תקופת התנאי.

15. על כן לאחר ששקלתי את הנסיבות לחומרה ולקולא החלטתי להטיל על הנאשם עונש כולל במדרג הנמוך של המתחם כדלהלן:

א. 11 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו 6.12.14.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה של חמישה חודשים מת"פ 52726-04-13 של בימ"ש השלום בבאר שבע, חודש במצטבר וארבעה חודשים בחופף. כך שהנאשם ירצה סה"כ 12 חודשי מאסר.

ג. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו על עבירה מסוג פשע לפי פרק יא' סימן ה' לחוק העונשין.

ד. 4 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו על עבירה מסוג עוון לפי פרק יא' סימן ה' לחוק העונשין או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ה. ניתן צו להשמדת כלי הפריצה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' אייר תשע"ה, 2020 אפריל 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.